



**ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β΄**  
**ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝ ΠΑΦΩ.**

Γενικά  
Επισημάνσεις  
Πάφος ✓  
Αμαργώνη  
Σιουβικιά  
Αγ. Ιωάννης  
Αγ. Δημήτριος  
Χούβου

ωοοο  
και γεωργιών

Οι κυβερνήται μας όφειλουν να κρήςωσι το πρόσωπόν των υπό μέγαν μέλανα πέπλον, όπως μη βλέπωσι τήν έκνομον κατήκταν τής πατρίδος μας. Το έγκλημα έπλεόνασε και ή άδικοπραγία των κ. Κυβερνήτων μας έβλάπτεν εις τόν ύπατον βαθμόν. Είθετε μακρόν και δούλωσθε να μάθητε άκριβώς ή ποία φρικτά κακοεργήματα έκατένευσεν εν Παφώ.

Η Πάφος δέν είνε παλαιή πόλις και τής αρχαιότητός πόλις ή έν τοίς κόλποις τής άστυς τής τήν ήδούλην και φυλάττουσα τήν έρημην, ή φωνή των και μουσικών χαράς και έχουσα ως βασιλεύουσα, καί ως μοναχική θεών τήν Αφροδίτην. Η Πάφος τήμερον είνε φωνή κακοεργών και μέγα κράτος έχον ως βασιλεύουσα τής άστυς τής θεάς του έγκλήματος, τής Έρηνώς παρακώλυται και πάσαν τά όργανα και σι μουσικά ούχι όμως τής χαράς αλλά του έγκλήματος.

Είμεθα ή δέν είμεθα υπό Ευρωπαϊκήν Κυβέρνησιν. Εάν δέν είμεθα έχομεν τό δικαίωμα να υπερασπίσωμεν ήμεις μόνον τήν παρουσίαν μας, τήν ζωήν μας και τήν τιμήν μας. Αλλά δέν έχομεν τό δικαίωμα και ως εκ τούτου υποθέτομεν ότι ευρισκόμεθα υπό Ευρωπαϊκήν. Πού λοιπόν τά άγαθά ταύτης αποτελέσματα; Πού ή περιστολή του έγκλήματος; Ημεις ως να διατελώμεν υπό Καννιβαλικήν κυβέρνησιν καθότι οί Κυβερνήται μας, βλέποντες πρό των όφθαλμών των τά ταλούμενα φρικτά έγκλήματα, ήσυχόσαι και διασαλπίζουσι εις τόν Ευρωπαϊκόν κόσμον, ότι άσφάλεια και πλήρης προστασία τής ζωής και τής τιμής τοίς Κυπρίοις παρέχεται.

Ακούσατε και φρίξατε. Έντός ένός μηνός 17 φόνου. Κατά τάς 11 Αύγουστου προσεκληθή ή ίατρός τής Κυβερνήσεως εις Αμαργέτην διά φόνου, μέλις ήτο έτοιμος ν' απέλθη εκεί και έκτακτος άπεισταλμένος τόν προσκαλεί εις τήν Σουσκιούν επίσης διά φόνου εξετάζει και τούτων συντάσσει τήν έκθεσίν του, ετομαάζεται να ήπειύση, ότι άτυνομικός υπάλληλος τόν προσκαλεί εις Αγ. Ιωάννην επίσης διά φόνου και ούτω εν μιᾷ ήμέρᾳ εν τῷ διαμερίσματι μόνου τής Πάφου έταλέσθησαν 3 φόνου! δέν φρικιάτε; Ο ίατρός μετά τήν επίσκεψιν άφικνεΐται εις Πάφον, άλλ' άμέσως κατά τάς 19 Αύγουστου διατάσσεται ν' απέλθη εις Τζάδαν δι' άπόπειραν φόνου και ενταύθα συντάσσει τήν έκθεσίν του, είνε καθήκόν του, κατά τάς 22 Αύγουστου άπέρχεται εις Αγ. Δημήτριον διά 3 τραυματισμούς κατά τάς 25 εις Χούλουν διά φόνου. Ένταύθα άπεδείχθη ότι ό φονευθείς έκοιμάτο εις τό άλώνι του και εκεί έπυροβολήθη ενήρ δέ βεβαίως εζήτει βοήθειαν βλέπει μετά φρικτής ό δυστυχής πυρκαϊάν γύρωθεν του. Άδυνατεί να κινηθή και εκεί κίεται ζωντανός βεβαίως και εκπνέει ολοκαύτωμα και όστος του έγκλήματος. Κατά τάς 29 άπέρχεται εκ Τζάδας και πάλιν, όπως εξετάση τό πτώμα νέας κόρης ήλικίας μόλις 11 ετών, έρ' ής εξεταλέσθη τό φρικωδέστερον των έγκλημάτων Έβουσκην ή δυστυχής κόρη τό πρόβατόν της εις άπόκεντρον θέσον, έπαίξε μετ' αΐτου με όλην τήν χάριν τής παιδικής της ήλικίας, έπλάττεν όνειρα και δέν εγνώριζεν όποία τύχη της έφυλάσσετο. Μόνος ό μωρός πιστεύει, ότι ή εϋτυχία διαρκεί επί πολύ: δύο τρομεροί κακοεργοί, δύο δαίμονες τής κολάσεως παραμονεύουσι εκεί, συλλαμβάνουσι τήν άθώαν παρθένον και διακορεύουσι ταύτην. Να! διακορεύουσι τήν ένδεκαετη παρθένον δέν άρκούνται εις τό πρώτον έγκλημα, άφαιρούσι τήν ζώνην της κόρης περιτυλίττουσι δι' αΐτης τόν λαιμόν της κήττουσι ταύτην, σύροντες έκαστος τήν μίαν άκραν τήν ρίπτουσι εντός βάρτου, τήν καλύπτουσι διά λίθων και άπέρχονται άνενόχλητοι ήντιν εύφους συνειδήτος εις τό χωρίον των. Έ! τίς λοιπόν κακοεργεί, τίς διαπράττει τά φοβερά ταύτα έγκλήματα; οί κακοεργοί, οί έγκληματίαι; Όχι! Η Κυβέρνησις κακοεργεί, ήτις διά τής παραγώδους άδιαφορίας της προστατεύει τό έγκλημα. Συντάσσει και ενταύθα ή ίατρός τήν έκθεσίν του και άμέσως κατά τάς 4 Σεπ. είδοποιείται διά τήν Χούλουν, κατά τήν αΐτην ήμέραν διά τήν Τζάδαν και κατά τήν αΐτην εις τήν Κρυτοτσέρας. Τρεις φόνου και πάλιν εν μιᾷ ήμέρᾳ κατά τάς 9 Σεπτεμβρίου εις τήν Τιμην διά 3 τραυματισμούς κατά τάς 11 εις τήν Λίμπουν και τραγικές εις τό Μωρόν νερόν.

ΕΦΗΜ: Σάββωτο  
ΚΑΙΝΟ: 10/10/20

Δέν πράξει λεπτόν ένέλιος νά διαμαρτυρηθώμεν και διά της  
αίτησεύσεως γλώσσης νά καταδικάζωμεν τάς της Κυβερνήσε-  
ως ένεργείας :

Λίγος της αιδήσεως τόν έργαζόμενον είναι ή άμάθεια ή κα-  
κή βούλησις και πρό πάντων ή πτωχεία, κ. Κυβέρνησις. Δι-  
εργάζου τάς μεγάλας έντάσεις της Πάρου. Βλέπεις έναί χω-  
μαίν εις κακάτα κήματα. Ναί. Τι ποιά; Όργήναι; σπεί-  
ρει τήν γην; ότα έργάζου ότα σπείρει ταύτην. Έβήγει έν της  
της ρίζας ένα θρόνον τήν πεινασμένην κοιλίαν του και τά λυ-  
σασμένα τέκνα του. Πεινασμένος, τρώγει τήν πείνάν του και  
εξασπόμενος πίνει τήν δίψαν του. Είναι άνηθής, άλλ' αναγκά-  
ζεται νά γίνη τρώσιμος καθότι έλλείπει ή έργασία. Μάπως έ-  
και ένα ράκος;— Νομίζεις ότι είναι τών τροσθών φόδητρον έν  
τοίς άγροίς εθόμενον. Όχι, κήρα, είναι. Πάρος χωρικός, απο-  
δειώνων και όστος τοίς θαλάς έν της φρεκάδος του και πει-  
νασμένης υγείας του. Ούλάποια χειράναι τή ζωήν. Πεινή και  
αντριάζεται νά κλέψη. Πεινή και αναγκάζεται έν έργαζομένην,  
από και μάλλον είναι βέβαιος, ότι δεν θα σολληφθή και άν  
γείνη και τούτο θα χειράναι καλλίτερον εις τήν φυλακήν πα-  
ρά, όταν είναι ελεύθερος. Φορολογητέ μας, Κυβερνηται, άλλά  
φροντίσατε και διά τήν επικαίθεσίν μας. Άπομολήσατε τή αι-  
μά μας, άλλά φροντίσατε και διά τήν ζωήν μας. Τι μας πα-  
ραχωρήσατε μέχρι της σημερον; Τήν ελευθερίαν, είναι ή μόνη  
άπάντησίς σας. Άλλ' άκούσατε με ποιων έχετε ημετάται. Είχε  
ποια κήρος τις κήρα, έν μετεχειρίετο διά νά όχη τήν άμα-  
θειαν, διά νά συλλαμβάνη αίμας και διά πολλάς άλλας έργασί-  
ας, έν τούτοις μ' όλας τάς έργασίας τόν έβόλιζον άλόπητα, άλλά  
και τόν έτρεπον ό κήρα γήγαρισταίτο και δεν έφροσεν. Η-  
μέραν πνά ό σθέντης έβόλα τόν κήρα της οίκιας.— Ποθ θα  
υπάγω;— λέγει ό κήρα.— Είναι ελεύθερος.— Ημετά.— Είναι ε-

λεύθερος.— Δευτώ.— Είναι ελεύθερος.— Θα αποθάνω της πείνης  
και της δίψης.— Άδιάφορον φέγγει είσαι ελεύθερος άπαντα ή  
δεσπότης και ή ελεύθερος κήρα λυσασάως δάνκει τοίς διε-  
ρχομένους με όλην τήν ελευθερίαν του. Ούτω λοιπόν και ήμείς.  
Είμεθα ελεύθεροι, άλλά λυσασμένοι της πείνης δάνκομεν τοίς  
όμοίους μας. Τολμώμεν νά λέγωμεν μετά λύπης μας, παρα-  
βαίνοντες τάς άρχάς μας ότι είμεθα εγχαριστημένοι από τήν  
Τουρκικήν Κυβέρνησιν και όχι από τήν ελευθερίαν σας.

Έποβάλλονται άναφοραί προς περιστολήν τών κακούργημάτων  
και ως άπάντησιν έχετε υποδείξατέ μας τόν τρόπον. Και ήμείς  
σας λέγωμεν, ότι μόνον διά της έξορίας, ότι μόνον διά της  
προκηρύξεως της κεφαλής τών κακούργων θα επέλθη βελτίωσις.  
Μή νομίζητε ότι διά τών άτυνομικών σας όργάνων θα περι-  
στείλητε ταύτα καθότι γνωρίζετε τάς μέχρι της σημερον ένεργείας  
των.

Φροντίσατε ταχέως περί τών μέτρων τούτων, καθότι άλλως  
θ' αναγκασθώμεν ήμείς αύτοί τήν ζωήν και τήν τιμήν μας  
νά σώσωμεν.

«Περιηγητής».

# ΣΚΕΛΕΤΟΣ

(Συνάχεια).

## Περὶ τῆς Κυρίως διδασκαλίας.

Το στάδιον τοῦτον καλεῖται Κυρίως διδασκαλία, διότι κατ' αὐτὸ εὐδὲν ἄλλο πράττει ὁ διδάσκαλος ἢ διδάσκει.

## Περὶ τῆς Ἀναλύσεως καὶ Συνθέσεως.

Καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο Ἀνάλυσις καὶ Σύνθεσις καθ' ὅσον κατ' αὐτὸ ἀναλύεται τὸ διδαχθὲν διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων (διλογικῆ μορφή) δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἐμπέδωσις τοῦ διδαχθέντος (ἢ σαφέστερα ἀντιληφῆς) καὶ κατέπειν τούτων προσκαλοῦνται εἰ μαθηταὶ νὰ συνθέσωσι τὸ ἀναλυθὲν μᾶθημα καὶ νὰ ἐκφράσωσιν αὐτὸ ἐν τῇ δυνατῇ καλλιτελίᾳ καὶ ὀρθοτελίᾳ.

## Περὶ τοῦ Συμπεράσματος ἢ Συγκεφαλαιώσεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε τὸ ἐξαγόμενον τῆς διδασκαλίας· τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο εἶνε ἐν μὲν τοῖς ὀρθοσκευτικῶς ἠθικῆς τῆς ἀρχῆς, πρακτικῶν τι ἀξίωμα (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συμπέρασμα δύναται νὰ ἐντυπώνηται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ μαθητοῦ ἐν μορφῇ ρητιῶν, προτάσεων τῆς κατηγορήσεως κλ.), ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐν δὲ τοῖς μαθηματικῶς ἀριθμητικῶς ἢ γεωμετρικῶς τῆς κινήσεως, ἐν τῇ Γραμματικῇ, γραμματικῶς κινήσεως, ἐν τῇ Φυσικῇ φυσικῶς νόμος, ἐν τῇ φυσικῇ Ἱστορίᾳ καὶ Γεωγραφίᾳ σύντομος καὶ ἀκριβὴς ἐκθέσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς διδασκαλίας (διὸ καὶ Συγκεφαλαίωσις καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο).

Τὸ συμπέρασμα ἐξάγεται πάντοτε ἐκ τῶν μαθητῶν ὑποκεινομένων διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων τοῦ διδασκάλου, ὅστις διατυπώνει αὐτὸ δι' ἀκριβοῦς γλωσσικῆς ἐκφράσεως. Ἐάν οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ ἐξαγάγωσι τὸ συμπέρασμα θεωρεῖται ἔκτιστος ἡ διδασκαλία.

## Περὶ Ἐφαρμογῆς ἢ Χρήσεως.

Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο πρόκειται πρὸς τὸ εἰμαρθεῖν εἰ μαθηταὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ παραδειγμάτων καταλλήλων.

## Περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν Ὀρθοσκευτικῶν.

Ἡ ὀρθοσκευτικὴ διδασκαλία προϋποθέτει τὴν ἐμπνεύσει εἰς τὰς τρυφεράς αἰσθητικὰς καρδίας τὴν εἰς θεὸν πίστιν κατὰ τὸς ἀρχὰς τοῦ βασιλείου ἢ χριστιανικῆς πίστεως Ἰησοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως διεγείρει εἰς αὐ-

Γεωμῆτα  
Α. Π. Παπαβασιλείου  
Εκπαιδευτικὸς

της την έρευνά προς το άνωθεν του έπίου ή πραγμ άνωσις είνε έ ύπο-  
τος του άνθρώπου βίου εκπαίδ.

Το θρησκευτικόν συνείδημα δύναται νά διεγείρη ό διδασκάλος είς  
τάς καρδίας των παιδών τό μόν διά των διαφόρων θρησκευτικών μα-  
θημάτων τό δε διά του ίδιου ούτου παραδείγματος ό δεύτερος πρόπος  
είνε πολλώ βραχυτέρος του πρώτου. "Όχι μόνον λοιπόν ή θρησκευ-  
τική ύλη αλλά και ή διδακτική πρόπος πρέπει νά είνε εικόδομη-  
τική.

Έν τή διδασκαλίᾳ των ίδιων μαθημάτων άπαντα πρέπει νά φέρω-  
σι χαρακτηριστά έρωτητή και ή στάσις του διδασκάλου και ή ρηνή του  
και τα σχήματα. Έν ούτῳ μακρῶν πάντα άστειότης και πάντα άσχη-  
μοσύνη δι' ών έλαττωται ή προς τά θεῖα έρειζόμενος σεβασμός. "Ε-  
πειδή δε πάν θύραμα τέλειον άνωθεν έστι καταβαίνον, έν τού πατρῶς  
των ρήτων διά τούτο ή θρησκευτική διδασκαλία άρχέσθω άπό προσευ-  
χῆς δι' ης πρέπει νά ζητώμεν τήν θείαν άντίληψιν, ή διά τινος θρη-  
σκευτικού άσματος.

### Η πορεία τῆς διδασκαλίας έν τῇ 'Ιερῶ 'Ιστορίᾳ, 'Ιστορία και 'Εκκλησιαστικῇ 'Ιστορίᾳ.

Έν πρώτοις δηλοῦται ό σκοπός τῆς διδασκαλίας καταλήλως.

Έν τῷ πρώτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς Προοδοποποιήσεως έρμηνεύει και δι-  
ασηρηρίζει ό διδασκάλος τά τυχόν άκατάληπτα μέρη τῆς διαχρονι-  
μένης 'Ιστορίας.

Έν τῷ δευτέρῳ σταδίῳ, τῷ τῆς Κυρίως διδασκαλίας ό διδασκάλος  
διδάσκει κατά τήν κυρίως διηγηματικήν μορφήν ακολουθῶν πάσας τάς  
διδασκτικές αρχάς. Διηγείται έκάστην 'Ιστορίαν έράπαξ έλέκκληρον, τό  
δε δεύτερον τμηματικῶς.

Έν τῷ τρίτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς 'Αναλύσεως και Συνθέσεως αναλύεται  
έκαστον τμήμα διά καταλήλων έρωτήσεων (διαλογική μορφή). Αί έ-  
ρωτήσεις του διδασκάλου πρέπει νά φέρωσι, και εικόδομητικόν χαρα-  
κῆρα (δίδασκε κατά τόν σκοπόν τῆς διδασκαλίας). Αί εικόδομητικῆ  
αὔται έρωτήσεις σκοπόν έχουσι τήν διευκλύνειν των μαθητῶν έν τῇ  
έξχρηγῇ του συμπεράσματος ή των συμπερασματων.

"Επειτα συνίθεται τό αναλυθέν τμήμα πρώτον ύπό των ίκανωτέρων  
παιδων και έν τέλει ύπό του διδασκάλου.

Έν τῷ τετάρτῳ σταδίῳ, τῷ του Συμπεράσματος εξάγεται (δέν είνε  
ανάγκη πάντοτε) τό θηικόν συμπέρασμα, όπερ έντυποῦται είς τήν μνή-  
μην των μαθητῶν έν μορφή ρητου ή προσευχῆς ή τροπαίου και λοι-  
πων διδασκομένων κατά τήν άπχρηγῆ μορφήν, άφοῦ, έννοεῖται,  
έρμηνευθῶσι πρότερον καταλήλως.

Έν τῷ πέμπτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς 'Εφαρμογῆς γίνεται (έν ανάγκη) ή  
κατάλληλος σύγκρισις μερῶν τινων τῆς 'Ιστορίας προς άλλα έμοειδή  
ή αντίθετα άλλων 'Ιστοριῶν και τελευταίον δεικνύεται ή κατάλληλος  
εὐκίων ης τά μέρη εξηγούνται (διά τῆς 'Εποπτικῆς μορφῆς).

## Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηγήσεως.

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας, ἔπεται ἡ διδασκαλία τῆς Κατηγήσεως, ἥτις συστηματικοῦσα τὰς ἐν ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς ἐνεσπαρμένους θείας ἀληθείας προτίθεται νὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ Κατήγησις εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ δημοτικοῦ διδασκαλεῖου πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τὰς ὑψηλὰς θεωρίας, αἵτινες εἶνε ἀπρόσοιτοι εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Οὔτε εἰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ, οὔτε τὰ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ν' ἀναπτύξῃ. Ἀρκετὸν εἶνε ἂν ἐξηγηθῶσι καλῶς ἡ Κυριακὴ προσευχὴ, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ μυστήρια.

Ὁρεῖλουσιν οἱ μαθηταὶ νὰ ἔχωσι κατάλληλον κείμενον καὶ ν' ἀπομνημονεύωσιν αὐτολεξεί τὰς δογματικὰς ἀληθείας, ἀποφεύγοντες τὴν χρεαὶν πλοῆς ἄλλης λέξεως ἢ ἐκφράσεως, ἥτις μεταβάλλουσα τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀλλοιοῖ τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ ἐπιφέρει τὴν ψυχικὴν ἀπώλειαν. Ταῦτα γενικῶς.

### Ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Κατηγήσει.

Μετὰ τὴν σύντομον δηλώσιν τοῦ σκοποῦ ὁ διδάσκαλος ἀκολουθῶν τὰς ἀναγκαίους διδασκαλικὰς ἀρχὰς καὶ μεταχειριζόμενος τὰς ἀρμοδίους μορφὰς κάμνει τὴν κατάλληλον προδοποίησιν εἰς τὴν κυρίως διδασκαλίαν.

Ἡ προδοποίησις δεῖν νὰ γίνηται ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιφεῖς, ὑπὸ ἐρμηνευτικῆν, ὑπὸ ἱστορικῆν, ὑπὸ γεωγραφικῆν κτλ.

Μετὰ τὴν προδοποίησιν ἐν τῇ κυρίως διδασκαλίᾳ ὁ διδάσκαλος θὰ μεταχειρισθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν μορφήν, ἣ ἐλείνας τὰς διδασκαλικὰς μορφὰς ὡς θεωρεῖ προφορωτέρας εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ μαθήματος. Ἐν γένει λέγομεν, ὅτι ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηγήσεως δεῖν εἶνε δυνατὸν ὡς ἐκ τῆς διακέρου φύσεως τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων νὰ ὑπαρῇ ὑπὸ ἓνα ὀρισμένον τύπον, οὐδὲ εἶνε ὑπόχρεως ὁ διδάσκαλος ν' ἀκολουθήσῃ τὰ στάδια κατὰ σειράν.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ διδασκαλία τῶν γραφικῶν περιεκτῶν καὶ τῆς λειτουργικῆς.

Ἡ Ἁγία Γραφή, ἐν ἣ περιέχεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε ἀξίᾳ ἀναγνωστῶς παρὰ παντός Χριστιανοῦ. ἐν αὐτῇ ὁμοῦς ὑπάρχουσι καὶ πόλλα: θυσανῶνται ἔννοιαί, αἵτινες χρηζέουσιν ἰδιαιτέρας ἐρμηνείας καὶ ἀναπτύξεως. Ἐντεῦθεν ἔπεται ἡ ἀνάγκη τῆς καὶ ἐν τοῖς δημοτικῶς σχολείοις ἀναγνωστῶς καὶ ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦς δεῖν εἶνε δυνατὸν, ἵνα ἅπασα ἡ Γραφή ἀναγνωθῇ καὶ ἐρμηνευθῇ ἐν τῷ σχολείῳ διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ ἐκλέγωνται ἐξ αὐτῆς τὰ κυριώτερα μέρη καὶ αἱ σπουδαιότεραι περιεκταί, αἵτινες περιέχουσι τὰς κυριώτερας θεολογικὰς ἀληθείας καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ψυχικὴν εὐκοδομήν τῶν ἀνθρώπων. Μεταξὺ τῶν μερῶν τούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ μέρη ἐκείνα τοῦ ἱεροῦ Κεφάλαιου καὶ τῶν ἀποστολικῶν συγγραμμάτων, αἵτινα τοκτικῶς ἀναγινώσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς.

Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν γραφικῶν μερῶν ἢ περιεκτῶν ὀφείλει ὁ διδάσκαλος (α) νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς τῶν κοίλων ψυχὰς τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὸ ἱερὸν βιβλίον τὸ περιέχον τὰ θεῖα ρήματα: εἰς τοῦτο δεῖ συντελεῖ ἡ προτροπὴ τῶν κοίλων εἰς τὸ νὰ κρατῶσι μετὰ καθαρῶν χειρῶν τὸ ἱερὸν βιβλίον καὶ ν' ἀναγιώσκωσιν αὐτὸ μετ' εὐλαλείας (β) διὰ τῆς διολογικῆς μορφῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ πλοῆς ἄλλης ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐξηγῇ καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ κείμενον γραμματικῶς, ἱστορικῶς, γεωγραφικῶς, δογματικῶς, ἁρμονικῶς, ἥτις κατ' ἀ-

ναγκασίαν τῶν παραλλήλων χωρίων καὶ ἀλληγορικῶς (γ) νὰ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἡθικὰ διδάγματα συντελούμενα εἰς εὐκοδομήν τῶν κοίλων. Ἥτοι εἰς μορφῶν καὶ διὰ πλοῆς τῆς τούτων καρδίας. (Οἱ ἀνδράποτα ἐρμηνείαν καὶ ἂν ποιῆται ὁ διδάσκαλος αὕτη πρέπει νὰ εἶνε σύντομοι καὶ περιεκτικοί. Τὰ δὲ ἐκλεκτότερα τῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς χωρίων καλὸν εἶνε ν' ἀπομνημονεύωσιν οἱ μαθηταὶ, ὅπως μερμηνοῦσιν ὡς ἱερὸν τοῦ βίου αὐτῶν. Τὰ αὐτὰ περίπου δεκάμια νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς λειτουργικῆς παρεχούσης τὴν ἐξήγησιν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. Ἡ διδασκαλία τῆς λειτουργικῆς πρέπει νὰ εἶνε ἐπίσης σύντομος.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Κ. Παλαβάνης.

ΕΦΗΜ: Σάββατον  
Ἡμερ. 9/9/1892